

jí bylo užito k chlípným účelům jiného, dopouští se podle našeho práva obchodu ženami.

Definice tato vykazuje jenom dva pojmové znaky: 1. Nájeto nebo doprava žen do ciziny. 2. Úmysl, aby jí bylo užito k chlípným účelům jiného. Nezáleží na tom, je-li to dívka či starší žena, ví-li o úmyslu pachatelové a souhlasí-li nebo nesouhlasí-li s ním, je-li pohlavně neporušená čili nic. Jde tedy naše právo tak daleko, že jako obchod ženami stíhá i takový export prostitutek, který směřuje sice k smilstvu, ne však po živnostensku provozovanému. (Dokonč. příště.)

Z P R Ā V Y.

De lege ferenda. *Od té doby, co se vyvinula praxe, že parlament je pouhým zákonodárným orgánem vlády, nepřekvapí, vlastně nemá překvapiti, když se z ničeho nic objeví nějaká důležitá předloha, proběhne parlamentem a stává se zákonnou závaznou normou, dříve než se lid, z něhož všechna moc vychází, vzpamatuje. Již skoro rok se mluví všeobecně o tom, že bude nutno konečně aktivovati cedulovou banku, ne že bychom snad těžce nesli, že jsme posledním státem, který se spokojuje s cedulovým provisoriem, — nikoli, provisoria naší mentalitě, jak se zdá, velice svědčí —, ale protože cizina na to již poukazuje. Vypadá to jakoby vše, co se u nás jen trochu pořádně udělá, nedělalo se proto, že to jinak než dobře dělat nechceme, nýbrž protože ohledy k cizině to vyžadují. Pověsti o aktivování přesto, že se houževnatě udržovaly, byly úředně dementovány, až byla přes všechna dementí podána osnova. Veřejnost, která myslela, že na takové věci, jako je cedulová banka, která má býti hospodářským reprezentantem státu a praktickým důkazem jeho finanční schopnosti a vyspělosti, mají spolupracovati všichni nejlepší odborníci, a že osnova má býti něčím, co nejlepšího v té věci dovedl národ, vytvořit, byla opět zklamána a to důkladně. Osnova byla podána a měla býti odhlasována pomalu; dříve než by si veřejnost uvědomila, oč vlastně jde. Že se to nestalo, není vinou vlády. Osnova je ostatně sama dilem mimořádným. Již důvodová zpráva je zajímavá, poněvadž vlastně nic neodůvodňuje a pokud neopakuje, co v textu bylo uvedeno, říká ještě méně než text sám. V textu pak jedině věci, které vývojem staly se samozřejmostí, jako stabilisace a ustanovení, že Kč bude měnovou jednotkou, na jejímž základě budou vydávány bankovky, obstojí bez námitek vážných — nehledě ovšem na články, které materiálně nejsou poměrně důležité. Také poměr Kč ke zlatu je stabilisací k dolaru aspoň nepřímou určen. Při známé tendenci amerického Federal Reserve Board možno doufati, že se podaří uzavřít i navrhovanou půjčku v Americe, rozhodně spíše půjčku valutovou, než na krytí běžných deficitů. Když nebylo možno uzavřít na jich krytí půjčku, byl nalezen prostředek*

»lepší«. Jakoby mimochodem doplňuje se zákon o dávce z majetku tím, že se mění její určení t. j. náprava měny a stanoví se, že se její částí má použítí na splacení části krátkodobého dluhu, vzniklého z přechodných rozpočtových deficitů. A přece rozhodnutí o této otázce je jistě stejně dalekosáhlé, jakoby se nově rozhodovalo o tom, že bude vydán zákon o dávce z majetku na hrazení rozpočtových deficitů. Jedině náprava měny byla důvodem, aby se odhodlal národ vzít na sebe ohromné břemeno dávky a nyní se dávka tomuto účelu odnímá. Dalo-li se vysvětliti, že se slevilo s valutových plánů Rašínových, pokud se ukázaly předstiženy vývojem, nedá se omluviti ani ospravedlniti, že se ničí to, co bylo na jeho díle dobré a co v cizině — když nám nestačí náš vlastní úsudek — se setkalo s uznáním. Jest ovšem snazší pojmenovati po velkém muži ulice a p. než míti v úctě jeho dílo. Osnovou se dále zlepšuje řada ustanovení. Zákonná kovová úhrada bankovek snižuje se na 20%, z nichž má teprve stoupati na původně stanovených 35% každým rokem o 1%, poněvadž se však těchto 20% má počítati z celkového oběhu bankovek po odečtení státovkového dluhu, bude toto procento ještě menší, bude-li se bráti v úvahu oběh bankovek celý. Přidělením dávky z majetku jinému účelu než proplacení stávkového dluhu, odpadá naděje na jiné zlepšení tohoto procenta. Dále je tu nejasná daňová sankce na zhoršení krytí. Akciová jistina bankovní vyjádřena je v dolarech, ačkoliv mohla právě tak býti v Kč, leda by snad se opravdu měly akcie splatiti v efektivních dolarech, což si lze po technické stránce těžko představití. Škrtnutím některých ustanovení původního zákona posílen ještě vliv státní. Snaha, aby zbyl dojem pouze pro cizinu, že tu jde o banku akciovou a nikoli státní, poněvadž cizina nemá k státním bankám důvěry, jeví se také v ustanovení, že státní, zemské a veřejné instituce m o h o u upisovati t. j. mají upsati co nejvíce, aby posílily státní vliv.

Aktivování cedulové banky nemá býti pouze formální úsluhou cizině, abychom dostali půjčku, nýbrž má býti zevním projevem vnitřní hospodářské i státní konsolidace. Proto nelze odbýti osnovu, která má toto aktivování provéstí, huře než ten nejbezcennější zákon, nýbrž věnovati jí veškeru péči všech nejlepšíh sil, aby dílo vzbuzovalo obdiv a radost. To si musí konečně rozhodující kruhy uvědomiti. —ara—

Ještě k poslednímu rozsudku volebního soudu. Souhlasím v podstatě s článkem dra Adolfa Procházky, který analyzuje a kritizuje nález volebního soudu ve věci Kaderkové podle písemného vyhotovení.

Neznám důvodů písemného vyhotovení nálezů, ale byl jsem celému líčení přítomen a vyslechl jsem ústní publikaci. V článku dra Procházky chybí jedna podstatná věc, na kterou poukáži.

Kaderka tvrdil, že nebyl příslušníkem strany lidové, z jejíž kandidátky byl zvolen. Lidová strana netvrdila, že by Kaderka byl skutečně členem, ani tohoto tvrzení nevyvrátila.

Mám za to, že z hlediska práva pozitivního má tato skutečnost zásadní význam, neboť jde o otázku aktivní legitimace k návrhu (žalobě) na zbavení mandátu. Podle § 13 odst. 1. lit. b), pozbývá člen N. S. mandátu, když z důvodů nízkých nebo nečestných přestal býti příslušníkem strany, z jejíž kandidátní listiny byl zvolen. Vo-